

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الطاف الہی

مجموعه اشعار حسن درریز
جلد دوم

آریز

تقدیم به

ساحت قطب عالم امکان

خورشید هستی

منجی بشریت شافع روز جزا

حضرت بقیه الله الاعظم

ارواحنا لتراب مقدمه فداء

همی دانم که روزی خواهی آمد
مشو راضی به هجران ای گلم دیوانه گردهم

دستخط عارف، شاعر، عاشق و ذاكر بزرگ اهل بیت (س)
جناب استاد حاج سعید حدادیان نائینی

بسمه تعالی

دل نوشته‌های استاد دکتر دُرریز که واقعاً از دریای مهربان
دل خویش دُرافشانی می‌کنند، رایحه‌ای است از بهشت
جُلوت‌های سحر و اذکار مستمر ایشان حیف است که دست
امثال بنده به آرایش این گل‌ها اقدام کند، مباد که با
خزانی‌ها بهار را برنجانیم.

الاحقر سعید حدادیان نائینی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَا لِكَ يَوْمَ الدِّينِ

﴿٤﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾ اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾

به هستی بر تو دل بستم محمد(ص)

امید خود به تو بستم محمد(ص)

همه چشم انتظار روز حشرم

که گیرد دست تو دستم محمد(ص)

شیرازه هستی توئی بهر حیات

آغاز وصال رؤیتی بعد ممات

حیران عبور امتی بر خط صراط

الحق که براین محمد و آتش صلوات

***** مدینه منوره حرم حضرت رسول (ص) شعبان سال ۱۳۹۰

یا زهرا (س)

امسال به نام تو سال آغاز کنیم
 هر روز به نام فاطمه نوشتن آغاز کنیم
 زهرا تجلی نور مطلق حق باشد
 با نام خدا و تو، هر لحظه به لحظه آغاز کنیم

دعای قنوت نماز

خداوندا ببخشا بینوا را
 گنهکار فقیر بی‌حیا را
 تو خود دادی نوید یک لقاء را
 مکن محروم از این نعمت گدا را
یا ایُّها النَّاسُ انِّکَ کادِحاً الی رَبِّکَ کَدْحاً فَمُلَاقِیْهِ

به پایان در رسید این عمر ما را
 ببخشاید خدا این بینوا را
 تهی دستی به سوی او روان است
 فقیر حدم ای یاران خدا را

محمد جان بسی رفتم به گرد تربت گشتم
 شکوه بارگاہت دیدم به صد امید برگشتم
 به دیدارم بیا شاہا در آنشب کو همه رفتند
 چه تنہایم در آن خانہ عزیزانم ہمہ رفتند
 من و اعمال خود ماندم چہ رویاها بہ دورانہا
 چہ خونہا خوردم اندر راہ فرداشان ہمہ رفتند
 بہ حق فاطمہ بر خانہ تنگم قدم بگذار، تو خود دیدی ہمہ رفتند
 تو و ذریہ بس بر حال من جانا، چہ غم آنہا ہمہ رفتند
 حدیث غربت خود دیدم اندر روز تنہایی، هماندم کو ہمہ رفتند
 اگر چہ بی بہا ہستم تویی گنج ہمہ امید من،
 دریغا آنہمہ امیدہا، دیدم ہمہ رفتند
 دو چشمانم براہ مانده بیا جانا ہمہ رفتند
 تو خود گفتی بہ دیدار ہمہ می آیم اندر آن شب وحشت
 بیا تنہا امید و عشق من، درین یک ساعت ہستی
 ببین جانا چہ تنہایم عزیزانم ہمہ رفتند
**وَ يَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ
 بَيْنَهُمْ وَ ... (۴۵ یونس)**
 نباشد این جہان یک ساعتی بیش
 مشو غرہ بدین ساعت چو درویش
 بہ رفتن ہر زمان آمادہ تر باش

به بودن ای دلم هرگز میندیش

محمد شہد دیدارت به جامم

وصال روئیت ماہت به کامم

ہمہ ہستی فدای ماہ رویت

میان عاشقان، عشقت به جانم

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

محمد خمد بی حد بر جمالت

تمام حُسن خِلقَت بر کمالَت

تو خود نوری به ظلمت‌های ہستی

ہمیشہ شکر ما بر کبریایت

مدینہ منورہ حرم حضرت رسول (ص) ۱۳۹۱/۱۲/۲۱

دعا

خدایا عشق من را بر رسالت بی کران کن
 در این وادی مرا برتر ز عشق دیگران کن
 مبادا من نبینم روی ماهش در قیامت
 کرامت کن مرا هم در جوارش مستقر کن

محمد خمد بی حد را سزائی
 چرا که تو فقط لطف خدائی
 همه هستی بدون تو معماست
 یقین ما را به جنت رهنمائی

باورم نیست که در کوی تو باشم طاها
 به فقیری خریدار تو باشم شاها
 همه امید که ز یاران تو باشم جانا
 روز محشر به پناه تو باشم ماها

محمد مهد عشقی تو به خلقت
 همه حمد خدایی تو به بعثت
 نزول وحی به آن پاکیزه قلبت
 خدا را شاکر از این لطف و نعمت
 رمضان سال ۹۳ *****

محمدجان خدا داند که من عشق تو دارم
 به عقبی هم امید نازنین وصل تو دارم
 همه هستی به چشم من شبی از انتظار است
 بیا ای صبح خوبی‌ها فقط شوق تو دارم
 ۹۴/۴/۸ *****

تمام عشق من بر این رسول بوده به دوران
 خداوندا مرا بر عشق این معشوق بمیران
 همه ترسم که در روز قیامت
 شوم محروم ز دیدار این جان جانان

مبعث

به حق آن رسول آسمانی
 که عشقش در دل ما جاودانی است
 به حق آن امیدِ چشمهٔ نور
 نباشد چشم ما بر دیدنش کور
 به حق آیہ‌های مُعجزہ اعجاز قرآن
 کہ باشد رهنمون بر خیل انسان
 به حق آنکہ با حق‌ها عجین است
 گواہ عصمتش عید غدیر است
 به حق بانوی یکتا به هستی
 کہ هستی ہم طفیل خلقت اوست
 به حق جملہ فرزندان زہرا
 کہ کشتی نجاتند بر فقیران
 به حق بارگاہ رافت و نور
 علی ابن موسی آن وادی طور
 به حق خون رگ‌های بریدہ
 کسی برتر ز ایشارش ندیدہ

به حق گنبد زرد رضائیت

به حق آتش خشم خدائیت

به حق نور آیات الهیت

به حق صبر ایوب آن رسول آسمانیت

به حق ناله خاموش زهرا

به حق جد یا جدای سادات

به حق سجده عشاق به شبها

مبارک کن به ما این عید و اعیاد

دیری است پدر به آئینه می بینم

بر خود نگرم ولی پدر به آئینه می بینم

رخسار سپیدش به سحر می ماند

یعنی که شب شد پسر می بینم

نسیم بہشت ز کوی رضا(ع) می آید
 ز زائر او حق را رضا(ع) می آید
 محمد(ص) است پیامبر کہ گفتہ در حقش
 بہشت واجب است بر ہر کہ از رضا(ع) می آید

بہ گوشہ گوشہٴ حرمت دلم بند است
 تمام این حدیث ز الطاف خداوند است
 مباد گشائی گرہ از این پیوند
 فقیرِ دلم، بہ ہر گرہ زین بارگاہ نیازمند است

منم بہ خیل غلامان تو غلامم شاہ
 بہ حسرت یک لحظہی نگاہم شاہ
 براین جنت عدنی کہ عاشقان جمعند
 منم گدا و پیر و فقیر و گوشہ نشینم شاہ

به بزم عاشقان یک دم بیا تو، ای رضا جان
 به جمع بی کسان یک دم بیا تو، ای رضا جان
 اگرچه ناامید از کار خویشم ، ای رضا جان
 دم آخر به دیدارم بیا تو، ای رضا جان

چه کس با عشق تو غمگین و تنهاست
 چه کس بی تو دلش راحت ز فرداست
 توئی ناجی به هر مشکل رضا جان
 بگیر دستم به طوفانها که عقم بی تو گمراست

به کوی تو رضا جان گدایان شاهند
 که در سرای تو عاشقان گدایانند
 شکوه و شوکت مُلک جم نخرند
 شکسته دلان در این بارگاه امیرانند

منم فتادہ ز پا بہ درگہت ای شاہا
 ز قافلہ ماندہ جدا بہ شوکت ای شاہا
 دو دست بر دعا و چشم بہ گنبدت ای شاہا
 مرام تو نیست برانی گدایت ای شاہا

السلام علیک یا علی بن موسی الرضا(ع)

خداوندا مرا بر عشق این مولا بمیران
 تھی دستم فقیرم من بہ میزان
 ہمہ چشم امیدم بر درتوست
 مرا ہم خاک این درگہ بگردان
 ***** ۹۴/۹/۲۰ تہران روز شہادت امام رضا(ع)

ستارہی بختم دوبارہ پیدا شد
 کہ بارگاہ شاہ رضا بہ چشمم ہویدا شد
 ہمیشہ خورشید ز مشرق می کند طلوع، اما
 ہر از گاہ نورش بہ چہرہام مصفا شد

ممنون که در این بارگه هستم
 مفتون که غلام این درگه هستم
 راهی به کجا برم از این کوی
 بی‌راهه بود همه دلا. آگه هستم

کبوتری ز نسل موسی کو تقی آمد
 چه نشستی که دعوت شاه دین آمد
 همه جمعند به تربت آن سلطان
 تو چرا غافل، بیا براتی ز شاه دین آمد

خدا کند که دلم عطر کوی تو گیرد
 امید که این گرد به درگهت بوی تو گیرد
 چقدر عاشق و دلداده در هستی هست
 خوشا دلی که عشق تو رنگ و بوی تو گیرد

قربان حریم حرمت شاه خراسان
 قربان جود و کرمیت شاه خراسان
 تا قصد زیارت بدان کوی نمودم
 جمله ہمگی مشکل ما شد آسان، ای شاه خراسان

در بارگہ تو بسی طلا هست رضا(ع)
 در شأن و کمال بہ حد اعلاست رضا(ع)
 بر دامن این ہمہ لطائف گردی است
 آن گرد منم کہ بی بہا هست رضا(ع)

گفتم کہ خاک درگہت ہستم ای رضا(ع)
 بر این مقام ہمیشہ شاکر ہستم ای رضا(ع)
 ہاتف ز آسمان ندا داد ، چہ شانی طلب کنی؟
 برگوی کہ خاک پای زوارت ہستم ای رضا(ع)

در بارگہ تو کہ شأن کبریا هست رضا(ع)

درہای بہشت از این دیارست رضا(ع)

بر غربت غریبی تو سوگند رضا(ع)

من خاک در درگہت ہستم، ای رضا(ع)

۹۲/۴/۶ *****

گفتند ز بعد این حیات جنت هست

آرامش و راحت بہ قدر ہر ہمت هست

غمہا ہمہ رفتہ فقط شادی هست

اینہا ہمہ در کوی رضا هست، مگر دو جنت ہم هست؟

گفتند بر زائر خود می‌نگری

با یک نگہت دل از خلائق بیری

آنانکہ دل از کف، بہ حریمت دادند

گویند کہ این گروہ بہ آتش نبرید

۹۲/۷/۶ مشہد مقدس *****

بہ دل گفتم در میخانہ بستم
 شراب ارغوانی را شکستم
 برفتم بر سر کوی رضا(ع) من
 بگفتم دل بر این میخانہ و پیمانہ بستم

امروز در این میکده ما را بخریدند
 عیسی نفسی بود کہ بر ما بدمیدند
 ما را کہ بہ یک قطرہ از این جام ثمر بود
 از لطفِ شہنشاہِ خراسان، بہ دریا بخریدند

آنچہ دارم کرم و لطف تو هست شاہ رضا(ع)
 من همان بی سروپایم کہ سر و پا دادہ رضا(ع)
 بہ قیامت ہمہ ترسم کہ نباشد نظرِ شاہ رضا(ع)
 یک نظر کن کہ فقیر مانده بہ راہ، شاہ رضا(ع)
